

Konsultant Banku Światowego **Wojciech Matela** proponuje:

Okroić mapę zasadniczą

Jesteśmy na początk u drogi do upowszechniania danych oraz generowania wpływów ze sprzedaży informacji przestrzennej. Dopiero po zbudowaniu i wdrożeniu nowego systemu opłat (patrz część I artykułu – GEODETA 7/2004) oraz ograniczeniu zakresu gromadzonych w pzgik danych można będzie osiągnąć przychody zapewniające samowystarczalność finansową przyszłego systemu katastralnego.

● Jak to się robi za granicą?

We wszystkich krajach, gdzie występuje zaawansowana technicznie integracja rejestrów publicznych, w ramach systemu katastralnego mamy do czynienia z redukcją kosztów zarządzania bazami danych. To z kolei bezpośrednio przekłada się na obniżenie poziomu opłat za udostępnianie i wykorzystywanie danych i informacji z tych zbiorów. Dlatego przy opracowywaniu nowego modelu naliczania opłat za udostępnianie danych i sprzedaż informacji wzięto także pod uwagę zasady, jakie obowiązują w innych państwach Unii Europejskiej (Austria, Dania, Holandia i Niemcy). Ich dobór nie był przypadkowy. W każdym z nich system opłat pozwala na pełne pokrycie kosztów funkcjonowania systemów katastralnych i jest ściśle związany z kosztami świadczenia usług udostępniania danych. Podobnie jak w Polsce – mimo że tamtejsze rejestry podatkowe są jednym z elementów systemu katastralnego – podatki od nieruchomości i obowiązkowe opłaty przy transakcjach nie są uważane za dochód generowany przez kataster. W wymienionych państwach to użytkownicy korzystający z informacji zgromadzonych w zasobie ponoszą główne koszty jego funkcjonowania. Nie bez znaczenia jest też fakt, że udostępnianie i przesyłanie danych oraz dokonywanie płatności odbywa się głównie drogą elektroniczną. Istotnym aspektem jest wzajemna relacja kosztów i wpływów z opłat za usługi świadczone przez urzędy obsługujące systemy katastralne omawianych krajów. Należą do nich opłaty nakładane

Artykuł jest opracowany na podstawie materiałów prezentowanych na konferencjach w Elblągu (22-23 kwietnia) i w Warszawie (24-25 maja), przedstawiających wyniki prac prowadzonych w ramach projektu Banku Światowego IDF nr 027427 „Wsparcie procesu administrowania nieruchomościami i rejestracji prawa do nieruchomości w Polsce” (zadanie 4: Opracowanie modeli wdrażania ZSIN w województwach, powiatach i gminach; podzadanie 4.1: Opracowanie koncepcji modelu cennika, zasad odpłatności i wysokości opłat za udostępnianie danych, informacji, materiałów i dokumentów z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego oraz udzielanie licencji na korzystanie z baz danych). ■

przez urzędy rejestracji gruntów (w Austrii, Danii i Niemczech – sądy) oraz urzędy katastralne. Do pierwszej grupy należą opłaty dotyczące przeniesienia prawa własności lub rejestracji praw i obciążeń związanych z nieruchomością, do drugiej – opłaty za prowadzenie części technicznej katastru. Relacje finansowe pomiędzy tymi elementami wynoszą np. w Austrii 50:50, a w Danii – 30:70 na korzyść katastru. Z kolei w Holandii rozróżnienie takie nie ma większego znaczenia, gdyż finansowanie obu części odbywa się w ramach jednej organizacji. Wydaje się, że jest to ważny aspekt planowania przyszłych dochodów Zintegrowanego Systemu Informacji o Nieruchomościach w Polsce.

W wymienionych krajach zagadnienia związane z opłatami, dostępem czy też zarządzaniem danymi mają charakter wyraźnie biznesowy. Za elementy wiodące uznawane są tu: polityka w zakresie IT (dostępność danych przez internet), kontrola jakości (gwarantowanie bezpieczeństwa prawnego), kontrola kosztów (poprawa efektywności i wydajności). Te czynniki nie tylko stymulują rozwój systemów katastralnych, ale przede wszystkim zapewniają, że pochodząca z nich informacja jest aktualna i wiarygodna.

Interesująco wygląda lista użytkowników najczęściej korzystających z danych katastralnych. Chociaż zestawienia procentowe w poszczególnych krajach różnią się między sobą, to generalnie kolejność w każdym z nich jest podobna.

1. Grupy zawodowe: ■ notariusze (prawnicy), ■ agenci nieruchomości (rzeczoznawcy majątkowi), ■ instytucje finansowe

(banki, ubezpieczenia, kredyty), ■ geodeci (wymieniani na dalszych miejscach).

2. Jednostki organizacyjne: ■ samorządy (podatki, planowanie przestrzenne, inwestycje), ■ ochrona środowiska (wszystkie szczeble), ■ zakłady usług komunalnych (jednostki branżowe), ■ budownictwo i biura projektowe.

3. Organy administracji publicznej w resortach: ■ sprawiedliwości, ■ finansów, ■ rolnictwa, ■ gospodarki.

● Cennikowy bałagan

Do 23 marca br. obowiązywało w Polsce rozporządzenie ministra rozwoju regionalnego i budownictwa z 14 listopada 2000 r. w sprawie wysokości opłat za czynności geodezyjne i kartograficzne oraz udzielanie informacji, a także za wykonywanie wyrysów i wypisów z operatu ewidencyjnego będące w zasadzie kopią rozporządzenia z 1998 r. (od 24 marca opłaty naliczane są według nowego rozporządzenia ministra infrastruktury z 19 lutego 2004 r., nieuwzględnionego w niniejszym opracowaniu, ale niewiele odbiegającego od poprzednich regulacji). Na przestrzeni ostatnich lat zmianie ulegały tylko wysokości opłat lub liczba współczynników. Do wad funkcjonującego rozwiązania można zaliczyć m.in.:

■ **Brak możliwości zastosowania cennika do elektronicznej formy udostępniania danych.**

■ **Nadmierną dowolność interpretacyjną zapisów pozycji cennikowych**, co potwierdzają dane uzyskane z ośrodków testowych. Przykładem jest pozycja pod nazwą „inne opracowania do celów prawnych”, gdzie na 5 ODGiK-ów w jednym uzyskano z tego tytułu przychody w wysokości 24 800 zł, w drugim (porównywalnym) – 1080 zł, w kolejnym – 316 zł, a w dwóch pozostałych przychodów z takiej pozycji w ogóle nie wykazano. Z kolei z pozycji „poświadczenie opracowania” roczny przychód w różnych ośrodkach wyniósł: 1848 zł, 15 617 zł, 15 zł, 556 zł oraz 39 219 zł.

■ **Zbyt dużą liczbę pozycji.** Cennik zawiera ich około 100, a system współczynników pomnaża tę liczbę do co najmniej 200. W tej sytuacji wybranie właściwej pozycji nastęrcza często trudności i rodzi konflikty pomiędzy obsługującym zasób użytkowników. W dodatku ta sama informacja w zależności od umiejscowienia w cenniku posiada różną opłatę jednostkową, raz naliczaną od hektara, a innym razem od formatu arkusza.

■ **Wiele zbędnych pozycji**, niestosowanych w praktyce przez prowadzących zasób lub wykorzystywanych w minimalnym zakresie (np. roczne przychody z „inventaryzacji obiektu punktowego” wynoszą w 3 przykładowych ośrodkach – 138 zł, 28 zł i 14 zł).

■ **Nieprecyzyjny opis przedmiotu opłat** (np. opłata za udostępnianie danych opisowych egib wynosi 1 zł za całą jednostkę rejestrową, a w innym miejscu za udzielenie informacji sprzedacie egib w postaci kopii – 3 zł od działki).

■ **Nieuzasadnione powtórzenia** (np. tabela IV z załącznika 4 jest powtórzeniem tabeli II z załącznika 3 wraz ze współczynnikami, a dodatkowo nie wiadomo dlaczego zróżnicowano przedziały powierzchni).

● Analiza wpływów

W celu tematycznego ujednoczenia zaprezentowanej dalej analizy wpływów pzgik dokonano podziału na asortymenty i zadania, jakie ustawowo przypisane są do kompetencji poszczególnych szczebli administracji samorządowej. Za zasadne uznano oddzielne przeprowadzenie analiz i opracowanie modelu cennika dla danych pzgik prowadzonych na szczeblu powiatowym (osnowy, kataster czy GESUT) i oddzielnie – dla pozostałej części zasobu udostępnianej ze szczebla wojewódzkiego (np.

Siedziba ośrodka	Rodzaj powiatu	Ludność	Powierzchnia [ha]	Liczba jedn. rejestrowych	Liczba działek	Liczba budynków
Bielsko-Biała	ziemski	102 000	39 095	50 500	136 000	49 000
Elbląg	grodzki	129 000	7 983	10 970	19 658	18 309
Gliwice	grodzki	204 000	13 385	20 710	36 147	44 935
Grójec	ziemski	99 000	126 882	bd.	99 722	61 900
Kłobuck	ziemski	86 300	88 785	38 427	128 648	80 000
Leszno	grodzki	63 000	3 190	10 680	18 072	17 000
Ruda Śląska	grodzki	153 000	7 758	14 170	31 768	25 085
Zgierz	ziemski	160 000	85 371	67 000	120 000	115 000

Tab. 1. Zestawienie danych statystycznych o ankietowanych ośrodkach

Siedziba ośrodka	Obsada [liczba osób]			Liczba zgłoszeń prac geod.	Liczba wypisów i wyrysów	Liczba zmian w egib	Liczba aktów notarialnych	Liczba podziałów
	ODGiK	Egib	ZUD					
Bielsko-Biała	10	5	1	3512	4730	4620	3150	2804
Elbląg	4	6	2	1076	133	6157	4010	898
Gliwice	16	9	1	1760	1416	8384	4000	870
Grójec	5	6	1	3416	8149	3168	2500	1194
Kłobuck	7	8	1	2685	3633	9275	1520	1510
Leszno	8	3	1	1672	674	2069	1645	1367
Ruda Śląska	7	6	1	839	5400	5920	1200	1544
Zgierz	13	9	3	4762	47 264	10 755	3300	3675

Tab. 2. Zestawienie danych dotyczących pzgik

Siedziba ośrodka	Egib (kataster)		Sieci uzbrojenia terenu		Mapa zasadnicza		ZUD	Wpływ FGZGiK (obecnie)*
	obecnie	propoz.	obecnie	propoz.	obecnie	propoz.		
Bielsko-Biała	158 830	179 864	43 109	107 713	150 242	64 604	46 578	398 759
Elbląg	64 921	79 895	26 016	46 253	106 960	47 062	35 000	232 897
Gliwice	331 753	371 198	165 502	286 654	281 748	123 969	60 680	839 683
Grójec	132 690	161 195	30 292	117 844	203 610	87 552	43 373	409 965
Kłobuck	270 774	297 657	40 013	122 581	192 019	82 568	29 605	532 411
Leszno	79 617	100 437	35 247	99 194	148 714	63 947	26 447	290 025
Ruda Śląska	170 603	189 159	44 489	101 484	132 546	58 320	29 180	376 818
Zgierz	284 212	310 746	143 556	225 055	189 532	83 394	191 600	808 900
Polska (szacunkowo)	59,0 mln	67,4 mln	19,5 mln	44,3 mln	60,0 mln	26,0 mln	17,0 mln	155,5 mln

Tab. 3. Zestawienie wpływów (dane stanowią przychód brutto w zł przed odprowadzeniem części wpływów do wojewódzkiego i centralnego funduszu) w obecnej i proponowanej nowej strukturze cennika * bez opłat za reprodukcję, materiały i inne usługi ODGiK

mapy topograficzne czy opracowania fotogrametryczne), a także dla zdjęć fotogrametrycznych i danych z Państwowego Rejestru Granic. Pod uwagę wzięto wyniki ankiety wypełnionej przez wybrane ODGiK-i w 2003 r., jak również zestawienia zbiorcze z GUGiK (2003) oraz ankiety opracowane na potrzeby innego zadania z projektu Banku Światowego pt. „Szacunek kosztów i korzyści budowy oraz wdrażania ZSIN”. Uzupelnieniem zgromadzonych materiałów były też wieloletnie doświadczenia autora raportu w zakresie korzystania z pzgik.

Analizie poddano 8 ośrodków powiatowych: w Elblągu, Gliwicach, Lesznie, Rudzie Śląskiej (powiaty grodzkie), Bielsku, Grójcu, Kłobucku, Zgierzu (powiaty ziemskie), a także 4 wojewódzkie: dolnośląski, łódzki, małopolski i mazowiecki. Testowe PODGiK-i wybrano tak, by zapewnić ich różnorodność pod względem położenia terytorialnego, charakteru zagospodarowania regionu, wielkości (powierzchnia, zaludnienie, liczba działek i budynków itp.), stopnia informatyzacji zasobu oraz stosowanego w nich systemu informatycznego wspomagającego zarządzanie zasobem (tabela 1 i 2).

Siedziba ośrodka	Wpływy na FGZGiK asortymenty wg tab. 3*	Wpływy asortymentowe bez mapy zasadniczej	Symulacja wpływów I	[4]/[2] x 100%	[4]/[3] x 100%	Symulacja wpływów II**	[7]/[2] x 100%	[7]/[3] x 100%
[1]	[2]	[3]	[4]	[5]	[6]	[7]	[8]	[9]
Bielsko-Biała	398 759	334 155	450 830	113,0	134,9	608 330	152,6	182,0
Elbląg	232 897	185 835	202 480	86,9	109,0	402 980	173,3	216,8
Gliwice	839 683	715 714	372 350	44,3	52,0	572 350	68,2	80,0
Grójec	409 965	322 413	412 380	100,6	127,9	537 380	131,1	166,7
Kłobuck	532 411	449 843	431 120	81,0	95,8	507 120	95,2	112,7
Leszno	290 025	226 078	232 480	80,2	102,8	314 730	108,5	139,2
Ruda Śl.	376 818	318 498	348 644	92,5	109,5	408 644	108,4	128,3
Zgierz	808 900	725 276	774 390	95,7	106,8	943 390	116,6	130,1

Tabela 4. Wyniki symulacji wpływów na FGZGiK na podstawie nowego cennika [zł];

* bez opłat za reprodukcję, materiały i inne usługi ODGIK, ** w wersji II symulacji uwzględniono opłatę urzędową za wprowadzenie zmian do katastru nieruchomości

Siedziba ośrodka	Wpływy na FGZGiK kataster wg tab. 3	Symulacja wpływów I – moduł kataster plus osnowa	[3]/[2] x 100%	Symulacja wpływów II – moduł kataster* plus osnowa	[5]/[2] x 100%	[5]/[3] x 100%
[1]	[2]	[3]	[4]	[5]	[6]	[7]
Bielsko-Biała	179 864	166 660	92,6	324 160	180,2	194,5
Elbląg	79 895	79 910	100,0	280 410	351,0	350,9
Gliwice	371 198	203 250	54,7	403 250	108,6	198,4
Grójec	161 195	129 950	80,6	254 950	158,2	196,2
Kłobuck	297 657	231 920	77,9	307 920	103,4	132,8
Leszno	100 437	85 300	84,9	167 550	166,8	196,4
Ruda Śl.	189 159	171 470	90,6	231 470	122,4	135,0
Zgierz	310 746	269 060	86,6	434 060	139,7	161,3

Tabela 5. Wyniki symulacji wpływów w asortymencie – kataster nieruchomości, z wyłączeniem wpływów z ewidencji sieci uzbrojenia i ZUD [zł]

* w wersji II symulacji uwzględniono opłatę urzędową za wprowadzenie zmian do katastru nieruchomości

Siedziba ośrodka	Moduł 1 osnowa	Moduł 2 kataster nieruchomości	Moduł 3 kataster uzbrojenia	Moduł 4 ZUD	Moduł 5 stały dostęp	Moduł 6 obsługa pzgik	RAZEM
Bielsko-Biała	81 100	85 560	4 900	61 880	15 240	202 150	450 830
Elbląg	32 300	47 610	1 950	44 940	8 160	67 520	202 480
Gliwice	48 300	154 950	2 150	55 940	8 160	102 850	372 350
Grójec	54 250	75 700	2 700	87 940	9 360	182 430	412 380
Kłobuck	74 900	157 020	3 500	24 440	13 320	157 940	431 120
Leszno	39 850	45 450	1 950	36 190	7 560	101 480	232 480
Ruda Śl.	22 550	148 920	2 250	99 514	7 560	67 850	348 644
Zgierz	123 500	145 560	5 700	212 380	22 800	264 450	774 390

Tabela 6. Zbiorcze zestawienie wyników symulacji w asortymentach [zł]

Istotnym elementem decydującym o konstrukcji nowego cennika była analiza struktury sprzedaży i wysokości wpływów na fundusz gospodarki zasobem geodezyjnym i kartograficznym w rozbiu na pozycje cennikowe. Na tej podstawie można było określić nie tylko wielkość wpływów ze sprzedaży danych w asortymentach (np. z egib, mapy zasadniczej, ZUD itd. – tabela 3), ale też przychody pochodzące z poszczególnych pozycji cennikowych (np. z inwentaryzacji pierwszych 100 metrów przewodów podziemnych, wykonanych podziałów nieruchomości, wyrysów czy wypisów). Wykonane zestawienia jednostek w asortymentach zastosowano do przeprowadzenia symulacji wpływów wykorzystaniem tabel nowego modelu cennika (symulacja I). Symu-

lację II przeprowadzono na tym samym modelu cennika z uwzględnieniem dodatkowych wpływów z tytułu wprowadzenia opłat za dokonanie zmian w egib na podstawie aktów notarialnych (założono 50 zł/zmianę), przy jednoczesnym obniżeniu opłaty za wypis i wyrys do celów prawnych (do wysokości 29 zł). Wyniki symulacji przedstawiają tabele 4, 5, 6.

● Mapa zasadnicza okrojona

Ze względu na pilną potrzebę wprowadzenia zdalnego udostępniania danych z pzgik oraz brak możliwości utrzymywania aktualności

mapy zasadniczej w pełnym zakresie treści proponuje się ograniczenie tego zakresu tylko do treści obligatoryjnej (wg instrukcji K1, wydanie z 1998 r.). Obecnie najbliższy pełnej informatyzacji jest operat ewidencji gruntów i budynków. Zakładając, że instytucje branżowe będą zainteresowane wspólnym założeniem GESUT-u, informatyzacji tej części zasobu można się spodziewać w ciągu kilku najbliższych lat. Pozostała część, stanowiąca obecnie fakultatywną treść mapy zasadniczej, nie zostanie w ogóle, a przynajmniej w przewidywalnym czasie, zinfomatyzowana z uwagi na wysokie koszty takiej operacji. Wyjątkiem są niektóre duże miasta przeznaczające spore kwoty z własnych budżetów na informatyzację zasobu, chociaż wątpliwości budzić może jego aktualność. Proponuje się więc:

- jak najszybszą informatyzację treści obligatoryjnej mapy zasadniczej,
- zaprzestanie aktualizacji i prowadzenia obecnej mapy zasadniczej w postaci analogowej,
- przekazanie istniejącej analogowej mapy zasadniczej do archiwów państwowych,
- komunalizację (przekazanie na własność samorządom) mapy zasadniczej w formie cyfrowej.

Nie wyklucza to prowadzenia przez samorząd terytorialny szczebla podstawowego (na własne potrzeby i własny koszt) jakiegokolwiek mapy czy systemu informacji o terenie, pod warunkiem wykorzystania jako modułu (warstwy referencyjnej) baz danych pzgik (wg nowego modelu).

Za ograniczeniem zakresu zasobu powiatowego tylko do treści obligatoryjnej mapy zasadniczej przemawiają aspekty prawne, ekonomiczne i organizacyjne. Dlatego też ta część zasobu, dla której nie przewidziano regulacji prawnych w zakresie aktualizacji – tak jak ma to miejsce w przypadku katastru nieruchomości (art. 22 i 23) lub katastru obiektów uzbrojenia terenu (art. 27) – powinna być zgodnie z zapisami art. 40 ust. 9 i 10 wycofana z pzgik i przekazana do właściwych archiwów państwowych. Dla zobrazowania propozycji przemieszczenia się wpływów ze sprzedaży danych i informacji przy rezygnacji z prowadzenia wszystkich elementów treści mapy zasadniczej wykorzystano współczynniki w zakresie udostępniania poszczególnych warstw treści mapy zasadniczej zgodnie z wielkościami określonymi dla krajowego systemu informacji o terenie (dla budynków – 0,14, a dla sieci uzbrojenia terenu – 0,43). Obecnie ww. warstwy są udostępniane i wyceniane w ramach jednego asortymentu. W propozycji nowego cennika asortymenty powyższe zapisane są w odrębnych tabelach. Różnice w wielkości wpływów ilustruje tabela 3.

W wyniku przeprowadzonych symulacji stwierdzono, iż zrezygnowanie z naliczania opłat za treść fakultatywną mapy zasadniczej spowoduje wprawdzie spadek przychodów w wysokości około 12-13%, lecz zrekomensowane zostanie to jednak w podobnej wysokości poprzez ograniczenie kosztów obsługi tej części zasobu (same koszty osobowe w ODGiK kształtują się na poziomie 75-80% całości kosztów, nie licząc jednorazowych remontów i usług obcych). Uzyskane z tego tytułu rezerwy można przeznaczyć na pozostałą część pzgik.

● Osobny cennik dla województwa

W nowym cenniku potrzebna jest też oddzielna struktura dotycząca danych pzgik w ośrodkach wojewódzkich. Zasób ten ma bowiem zdecydowanie odmienny charakter od zasobu powiatowego. W dodatku obecnie w niektórych tabelach opłaty za udostępnianie danych i informacji w zakresie mapy zasadniczej i topograficznej występują razem, a w innych je rozdzielono. Nie bez powodu od kilku lat podejmowane są też starania o zmianę sposobu naliczania opłat w zakresie map i baz danych topograficznych oraz opracowań fotogrametrycznych w przeciwieństwie do asortymentu występującego w zasobie powiatowym. W dodatku określanie sporej części zasobu mianem „wojewódzkiego” jest zabiegiem czysto technicznym i pewnym uproszczeniem, gdyż takie same bazy, z małymi wyjątkami zaliczane są do zasobu centralnego. Tak więc pod pojęciem dostępu do baz danych z zasobu na szczeblu wojewódzkim należy rozumieć wszystkie inne dane i informacje pochodzące z pzgik i niebędące w zasobie powiatowym.

Dodatковым powodem podziału na „powiat” i „województwo” są różne zasady finansowania obu struktur zasobu. Dla pierwszego (szczególnie w zakresie baz danych katastralnych) zakłada się docelowo doprowadzenie do samofinansowania. Tego samego założenia nie można jednak zastosować dla zasobu wojewódzkiego ze względu na relacje pomiędzy kosztami, jakie generują WODGiK-i, a wpływami uzyskiwanymi z opłat, szczególnie w tych z nich, które funkcjonują w strukturach urzędów marszałkowskich.

W cenniku „wojewódzkim” dostęp do pzgik oraz poziom cen uzależniony jest – podobnie jak w powiatowym – od kategorii i rodzaju licencji uzyskiwanych przez potencjalnych użytkowników. Proponuje się także zniesienie stosowanych do tej pory współczynników. We wszystkich przypadkach proponuje się zastosowanie konkretnej wartości przypisanej danemu elementowi informacji udzielanej z zasobu wojewódzkiego. Zasada ta dotyczy również współczynników za wielkość obszaru udostępnianych danych.

Dla wszystkich baz danych zasobu wojewódzkiego sugeruje się wprowadzenie zasady, że wraz z upływem czasu od ich założenia (lub ostatniej aktualizacji) do momentu udostępniania – wartość tych danych maleje. Postulatu takiego nie przyjęto dla danych katastralnych sieci uzbrojenia terenu, gdzie zakłada się stałą aktualność tego rodzaju baz.

WODGiK	Forma organizacyjna	Liczba osób	Przychody z opłat za materiały i usługi			Koszty obsługi WODGiK*	Udział przychodów w kosztach
			analogowe	cyfrowe	usługi		
Dolnośląski	w strukturze urzędu	8	31 298	73 791	–	787 442	13,3 %
Łódzki	gospodarstwo pomocnicze	22	100 833	806 666	518 571	1 353 007	105,4 %
Małopolski	w strukturze urzędu	6	92 000	69 000	69 000	450 000	51,0 %
Mazowiecki	gospodarstwo pomocnicze	15	69 459	59 277	2 506 707	2 960 580	88,8 %

Tabela 7. Zestawienie danych dotyczących pzgik w ankietyowanych WODGiK-ach [zł]

* bez kosztów remontów i usług obcych

Dodatkowo, ze względu na formę udostępniania map topograficznych oraz ortofotomap, proponuje się stworzyć dwie niezależne pozycje cennikowe, odpowiadające formie analogowej i cyfrowej.

W analizie opracowanej na potrzeby niniejszego raportu wzięto pod uwagę dane zaprezentowane w tabeli 7 pozyskane ze wspomnianych czterech WODGiK-ów.

● Co zrobić, żeby było lepiej?

Przed wprowadzeniem nowego cennika należy w wybranych ODGiK-ach przeprowadzić pilotaż, który pozwoliłby na określenie wpływów z tytułu udostępniania danych i informacji z pzgik według nowych reguł. Pilotaż taki powinien być poprzedzony akcją informacyjno-marketingową wśród potencjalnych użytkowników z tego rejonu, a zainteresowani użytkownicy powinni mieć zapewniony stały dostęp do baz danych pzgik na preferencyjnych warunkach. Niezbędne wydaje się powołanie zespołu ekspertów, w skład którego weszłyby m.in. przedstawiciele administracji geodezyjnej, wykonawstwa geodezyjnego, organizacji społeczno-zawodowych oraz przedstawiciele kartografów. Prace należy prowadzić w ścisłym związku z tworzoną na szczeblu europejskim infrastrukturą danych przestrzennych i przy wykorzystaniu dorobku projektu INSPIRE. Poza tym w celu ujednoczenia sposobu przedstawiania danych o pzgik, jak również zasad sporządzania kosztorysów należy przeanalizować dostępne na rynku oprogramowanie do obsługi pzgik i opracować standard dla dokumentów powstających przy naliczaniu opłat. Pozwoli to na prowadzenie stałego monitoringu zarówno w zakresie korzystania z pzgik, jak i stosowanie optymalnych opłat.

Jeśli przedstawiona w raporcie filozofia budowania cen urzędowych na materiały pozyskiwane z państwowego zasobu zostanie w klarowny sposób zapisana w nowym rozporządzeniu, pozwoli to z jednej strony na efektywne gospodarowanie zasobem, z drugiej zaś wyeliminuje problemy związane z nader dowolną interpretacją dotychczasowych przepisów. ■

Szczegółowe założenia nowego cennika

- Zminimalizowanie możliwości interpretacji pozycji cennikowych poprzez wyeliminowanie wszelkiego rodzaju ulg, zwolnień, współczynników, form udostępniania.
- Umieszczenie w tekście rozporządzenia zapisów ogólnych dotyczących pozycji cennikowych (o ile będą odpowiadały nowej koncepcji).
- Umieszczenie opłaty za daną informację wyłącznie w tabeli cennika, bez konieczności wprowadzania współczynników i zapisów interpretacyjnych.
- Jednolita opłata za daną informację, niezależnie od sposobu jej wykorzystania przez nabywcę.
- Elektroniczna postać informacji (udostępnianej przez internet) jako podstawa określenia opłaty.
- Rezygnacja z pozycji cennikowych, z których roczne wpływy kształtują się na poziomie poniżej jednego procenta całości sprzedaży.
- Rezygnacja ze zróżnicowania opłat za pierwszą i następną jednostki.
- Uzależnienie poziomu opłat od licencji na stały dostęp do baz danych pzgik za pomocą technik teleinformatycznych. ■